

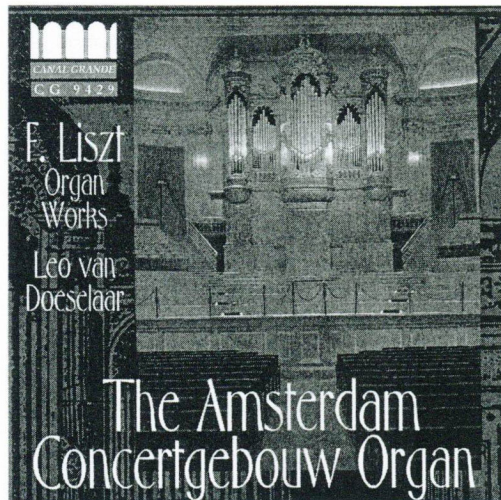
Liszt: Präludium und Fuge über den Namen B.A.C.H. - Am Grabe Richard Wagners - Evocation à la Chapelle Sixtine - Fantasie und Fuge über den Choral 'Ad nos, ad salutarem undam'.

Leo van Doeselaar (orgel).

Canal Grande 9429 - Cat. A

Uitvoering 10 - Opname 8/9

Hoewel het Maarschalkerweerd-orgel van het Amsterdamse Concertgebouw bekend staat als specimien uit zijn 'Franse tijd' - door een symfonische dispositie, overblazende fluiten, Barker-mechaniken, speeltafel naar Frans voorbeeld etc. - waait er onmiskenbaar ook een Duits-romantische geest door het instrument. Het Caecilianisme (in de zin van de orgelklank) heeft ook op Maarschalkerweerd invloed gehad. Door de laatste restauratie met toevoegingen voor de hedendaagse literatuur is het orgel multifunctioneel geworden voor muziek vanaf 1850, een Nederlands orgel met knipogen naar onze ooster- en zuiderburen. Leo van Doeselaar speelt hier op uitstekende wijze op in, want muziek van Liszt bevat elementen met 'sanfte Charakterstimmen' maar ook forse passages waar het Duitse orgeltype uit de vorige eeuw minder mee uit de voeten kan en waar nu eclatante, sprankelende Franse tongwerkgeluiden allure geven aan deze muziek. Geniet eens van de warme, ronde grondstemmenklank en zachtgolvende strijkers (w.o. een zeer geslaagde Unda Maris 8) in de middendelen, maar ook van de robuuste 'anches' van het Récit. Minstens zo belangrijk is de pia-

nistische aanleg van de organist (de huidige generatie schijnt alleen in non-legatotekniken te worden geschoold), Van Doeselaar bewijst met zijn dubbele muzikale kwalificatie (hij genoot zijn opleiding bij Albert de Klerk en Jan Wijn) voor deze werken waarin pianistische aanpak en uitgebreide kennis van de orgelsymfonische structuur vereist zijn, de juiste man op de juiste plaats te zijn. (DDD - 57') - R.V.